

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

89/675/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 18. december 1989 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst, for perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991 1

Aftale i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst, for perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991 3

Protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst, for perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991 4

89/676/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 21. december 1989 om ændring af direktiv 75/106/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser 18

2

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

89/677/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 21. december 1989 om ottende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater 19

89/678/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 21. december 1989 om ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater . . 24

89/679/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 21. december 1989 om femte ændring af direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler 25

89/680/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 21. december 1989 om ændring af direktiv 77/536/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om førerværn på landbrugs- og skovbrugshjultraktorer 26

89/681/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 21. december 1989 om ændring af direktiv 87/402/EØF om styrsikre, frontmonterede førerværn på smalsporede landbrugs- og skovbrugshjultraktorer 27

89/682/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 21. december 1989 om ændring af direktiv 86/298/EØF om bagtil monterede styrsikre førerværn på smalsporede landbrugs- og skovbrugshjultraktorer 29

89/683/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 21. december 1989 om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 2 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter 31

89/684/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 21. december 1989 om erhvervsuddannelse for visse førere af køretøjer, der transporterer farligt gods ad vej 33

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. december 1989

om indgåelse af aftalen i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst, for perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991

(89/675/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 155, stk. 2, litra b),

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst, undertegnet i Bissau den 27. februar 1980 ⁽¹⁾, senest ændret ved den aftale, der blev undertegnet i Bruxelles den 29. juni 1987 ⁽²⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet og Republikken Guinea-Bissau har ført forhandlinger for at fastlægge de ændringer eller suppleringer, der skal indsættes i aftalen om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst ved udløbet af gyldighedsperioden for den i aftalens artikel 9 omhandlede protokol;

som resultat af disse forhandlinger blev der paraferet en ny protokol den 9. juni 1989;

ifølge denne protokol har fiskerne fra Fællesskabet fiskerimuligheder i farvande henhørende under Guinea-Bissaus højhedsområde eller jurisdiktion i perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991;

i henhold til artikel 155, stk. 2, litra b), i tiltrædelsesakten påhviler det Rådet at fastlægge passende nærmere bestemmelser for helt eller delvis at tage hensyn til De Kanariske Øers interesser i forbindelse med de afgørelser, det i hvert enkelt tilfælde vedtager, blandt andet med henblik på indgåelse af fiskeriaftaler med tredjelande; der bør i dette tilfælde fastlægges sådanne nærmere bestemmelser;

for at undgå en afbrydelse af EF-fartøjernes fiskeri må den pågældende protokol godkendes snarest muligt; de to parter har derfor paraferet en aftale i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af den paraferede protokol fra dagen efter datoen for udløbet af den gældende protokol; denne aftale bør godkendes med forbehold af en endelig afgørelse i henhold til Traktatens artikel 43 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst for perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 226 af 29. 8. 1980, s. 33.

⁽²⁾ EFT nr. L 113 af 30. 4. 1987, s. 1.

Artikel 2

For at tage hensyn til De Kanariske Øers interesser finder den i artikel 1 omhandlede aftale og, i fornødent omfang for dens gennemførelse, de bestemmelser i den fælles fiskeripolitik, der vedrører bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, ligeledes anvendelse på fartøjer, der fører spansk flag, og som er fast registreret i de registre, der føres af de på lokalt plan kompetente myndigheder (registros de base) på De Kanariske Øer, på de betingelser, der er fastsat i note 6 i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 1135/88 af 7. marts 1988 om definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde i samhandelen mellem Fællesskabets toldområde og Ceuta og Melilla samt De Kanariske Øer ⁽¹⁾.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen i form af brevveksling med bindende virkning for Fællesskabet.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1989.

På Rådets vegne

J. MELLICK

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 114 af 2. 5. 1988, s. 1.

AFTALE

i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst, for perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991

A. *Brev fra Guinea-Bissaus regering*

Hr. ,

Under henvisning til den protokol, der blev parafet den 9. juni 1989, om fastsættelse af fiskerimulighederne og den finansielle godtgørelse for perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991 har jeg den ære at meddele Dem, at Guinea-Bissaus regering er rede til at anvende denne protokol midlertidigt fra den 16. juni 1989, indtil den træder i kraft i overensstemmelse med protokollens artikel 8, forudsat at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er rede til at gøre det samme. Gyldighedsperioden for de licenser, der er gældende den 15. juni 1989, forlænges indtil den 1. august 1989.

Det er en forudsætning, at i dette tilfælde skal udbetalingen af første rate, svarende til 50 % af den finansielle godtgørelse, der er fastsat i protokollens artikel 2, være foretaget inden den 30. oktober 1989.

Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De over for mig vil bekræfte, at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er indforstået med en sådan midlertidig anvendelse.

Modtag, hr. , forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*For
regeringen for Republikken Guinea-Bissau*

B. *Brev fra Fællesskabet*

Hr. ,

Jeg har den ære hermed at anerkende modtagelsen af Deres skrivelse af dags dato med følgende ordlyd:

»Under henvisning til den protokol, der blev parafet den 9. juni 1989, om fastsættelse af fiskerimulighederne og den finansielle godtgørelse for perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991 har jeg den ære at meddele Dem, at Guinea-Bissaus regering er rede til at anvende denne protokol midlertidigt fra den 16. juni 1989, indtil den træder i kraft i overensstemmelse med protokollens artikel 8, forudsat at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er rede til at gøre det samme. Gyldighedsperioden for de licenser, der er gældende den 15. juni 1989, forlænges indtil den 1. august 1989.

Det er en forudsætning, at i dette tilfælde skal udbetalingen af første rate, svarende til 50 % af den finansielle godtgørelse, der er fast i protokollens artikel 2, være foretaget inden den 30. oktober 1989.

Jeg ville være Dem taknemmelig, såfremt De over for mig vil bekræfte, at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er indforstået med en sådan midlertidig anvendelse.«

Jeg har den ære at bekræfte, at Det Europæiske Økonomiske Fællesskab er indforstået med en sådan midlertidig anvendelse.

Modtag, hr. , forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

*På vegne af
Rådet for De Europæiske Fællesskaber*

PROTOKOL

om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst, for perioden fra den 16. juni 1989 til den 15. juni 1991

DELTAGERNE I DENNE PROTOKOL,

som henviser til aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst, undertegnet i Bissau den 27. februar 1980, senest ændret ved den aftale, der blev undertegnet i Bruxelles den 29. juni 1987,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Fra den 16. juni 1989 og for en periode på to år fastsættes de fiskerimuligheder, der er omhandlet i aftalens artikel 4 til følgende:

- 1 a) Frysetrawlere til rejefiskeri: 10 000 BRT pr. måned i årligt gennemsnit
- 1 b) Frysetrawlere til fiskeri efter blæksprutter og fisk: 5 000 BRT pr. måned i årligt gennemsnit
- 2) Not- eller vodfartøjer med fryseanlæg til tunfiskeri: 45 fartøjer
- 3) Stangfiskerifartøjer til tunfiskeri: 15 fartøjer
- 4) Langlinefartøjer: 35 fartøjer.

Artikel 2

1. Den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i aftalens artikel 9, fastsættes for den i artikel 1 omhandlede periode til 10 830 000 ECU, der skal betales i to lige store årlige rater.

2. Anvendelsen af denne godtgørelse hører udelukkende under den guineanske regerings kompetence.

3. Beløbet indsættes på en konto åbnet i et finansieringsinstitut eller et andet organ, der er angivet af Guinea-Bissau.

Artikel 3

De fiskerimuligheder, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1 a) og 1 b), kan øges på Fællesskabets anmodning med efterfølgende rater på 1 000 BRT pr. måned i årligt gennemsnit. I så fald forhøjes den i artikel 2 nævnte finansielle godtgørelse tilsvarende pro rata temporis.

Artikel 4

Fællesskabet bidrager i den i artikel 1 omhandlede periode med et beløb på 550 000 ECU til finansieringen af et guineansk videnskabeligt eller teknisk program, der har til formål at bedre kendskabet til fiskeressourcerne i Guinea-Bissaus eksklusive økonomiske zone, samt til driften af det havbiologiske laboratorium.

Dette beløb stilles til rådighed for regeringen for Guinea-Bissau og indbetales på den konto, som de guineanske myndigheder har angivet.

Artikel 5

De to parter er enige om, at en væsentlig betingelse for et godt udfald af deres samarbejde er, at de i fiskerisektoren beskæftigede personers viden og kunnen forbedres. Fællesskabet letter derfor adgangen for statsborgere fra Guinea-Bissau til institutioner i medlemsstaterne og stiller med henblik herpå i den periode, der er nævnt i artikel 1, uddannelsesstipendier til rådighed inden for forskellige videnskabelige, tekniske og økonomiske discipliner vedrørende fiskeri. Stipendierne kan også anvendes i ethvert andet land, der er knyttet til Fællesskabet ved en samarbejdsaftale. De samlede omkostninger til disse stipendier må ikke overstige 550 000 ECU. En del af beløbet kan på anmodning af Guinea-Bissaus myndigheder anvendes til at dække udgifter ved deltagelse i internationale møder eller praktikantophold vedrørende fiskeri og tilrettelæggelse af seminarer om fiskeri i Guinea-Bissau eller styrkelse af fiskeriministeriets administrative infrastrukturer. Beløbet udbetales, efterhånden som udgifterne skal afholdes.

Artikel 6

Hvis Fællesskabet undlader at foretage de indbetalinger, der er fastsat i artikel 2 og 4, kan denne protokol suspenderes.

Artikel 7

Bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Guinea-Bissau

om fiskeri ud for Guinea-Bissaus kyst ophæves og erstattes med bilaget til nærværende protokol.

Artikel 8

Denne protokol træder i kraft på den første dag i måneden efter datoen for dens undertegnelse.

Den anvendes fra den 16. juni 1989.

Artikel 9

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

BILAG

BETINGELSER FOR UDØVELSE AF FISKERI I GUINEA-BISSAUS FISKERIZONE FOR FARTØJER FRA FÆLLESSKABET

A. Bestemmelser vedrørende ansøgning om og udstedelse af licenser

Følgende procedurer følges ved ansøgning om og udstedelse af licenser, der giver fartøjer fra Fællesskabet tilladelse til at udøve fiskeri i Guinea-Bissaus fiskerizone:

Fællesskabets kompetente myndigheder forelægger, via Kommissionen delegation i Guinea-Bissau, Republikken Guinea-Bissaus fiskeriministerium en ansøgning for hvert fartøj, som ønsker at udøve fiskeri i medfør af denne aftale, senest 30 dage før datoen for den ønskede gyldighedsperiodes begyndelse.

Ansøgningerne udfærdiges i overensstemmelse med de formularer, som regeringen for Republikken Guinea-Bissau udleverer i dette øjemed, og hvoraf en model er vedlagt (bilag 1).

Hver licensansøgning vedlægges et bevis for, at der er forelagt en indbetaling svarende til licensens gyldighedsperiode. Beløbet indsættes på den konto, der er omhandlet i protokollens artikel 2.

Licenserne for not- eller vodfartøjer til tunfiskeri, stangfiskerfartøjer til tunfiskeri og langlinefartøjer udstedes inden for ovennævnte frist på 30 dage af myndighederne i Guinea-Bissau til rederne eller disses repræsentanter via Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers delegation i Guinea-Bissau:

Frysetrawlere skal være til stede i Bissaus havn ved udleveringen af licenserne. Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers delegation i Guinea-Bissau får meddelelse om de licenser, der er udstedt.

Licensen udstedes for et bestemt fartøj og kan ikke overdrages. På anmodning af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab kan licensen for et bestemt fartøj dog i tilfælde af påvist force majeure erstattes med en ny licens, som udstedes for et andet fartøj med samme karakteristika som det fartøj, der skal erstattes. Rederen af det fartøj, der skal erstattes, sender den annullerede licens til Republikken Guinea-Bissaus fiskeriministerium via Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers myndigheder.

Uanset aftalens artikel 4, stk. 3, er licenserne gyldige i en periode på tre, seks eller tolv måneder.

Licensen skal til enhver tid forefindes om bord.

1. Bestemmelser for trawlere:

- a) Afgifterne for årlige licenser fastsættes for protokollens gyldighedsperiode til følgende:
 - 100 ECU pr. BRT om året ved fiskefangst
 - 116 ECU pr. BRT om året ved blækspruttefangst
 - 160 ECU pr. BRT om året ved rejefangst.
- b) Afgifterne for halvårslige licenser fastsættes for protokollens gyldighedsperiode til følgende:
 - 57,5 ECU pr. BRT pr. halvår ved fiskefangst
 - 66,5 ECU pr. BRT pr. halvår ved blækspruttefangst
 - 92 ECU pr. BRT pr. halvår ved rejefangst.
- c) Afgifterne for tremånederslicenser fastsættes for protokollens gyldighedsperiode til følgende:
 - 30 ECU pr. BRT pr. kvartal ved fiskefangst
 - 35 ECU pr. BRT pr. kvartal ved blækspruttefangst
 - 48 ECU pr. BRT pr. kvartal ved rejefangst.

Fartøjer, der kun lander 25 kg fisk pr. BRT hvert kvartal i overensstemmelse med punkt C i bilaget, skal dog betale en ekstra afgift på 6 ECU pr. BRT pr. kvartal.

2. Bestemmelser for tunfiskerfartøjer og langlinefartøjer

- a) Licensafgifterne fastsættes til 20 ECU pr. ton, der tages i Guinea-Bissaus fiskerizone.

- b) Licenserne udstedes efter indbetaling til fiskeriministeriet af et fast beløb på 1 500 ECU om året pr. not- eller vodfartøj til tunfiskeri og på 300 ECU om året pr. stangfiskerfartøj til tunfiskeri og langlinefartøj, svarende til afgifterne for:

- 75 tons fanget tun om året pr. not- eller vodfartøj,
- 15 tons fangst om året pr. stangfiskerfartøj og langlinefartøj.

Kommissionen foretager ved udgangen af hvert kalenderår en endelig opgørelse over de skyldige afgifter for fangstsæsonen på grundlag af redernes fangstopgørelser, der er godkendt af de videnskabelige institutter, som kontrollerer fangstmængderne (ORSTOM og IEO — Det Spanske Oceanografiske Institut). Den endelige opgørelse meddeles på samme tid fiskeriministeriet og rederne. Rederne indbetaler eventuelle ekstrabeløb til Guinea-Bissaus fiskeriministerium senest den 31. maj det følgende år efter proceduren i protokollens artikel 2.

Hvis den endelige opgørelse udviser et lavere beløb end det indbetalte forskud, godtgøres forskellen dog ikke.

B. Fangstopgørelser

Alle fartøjer fra Fællesskabet med tilladelse til at fiske i Guinea-Bissaus fiskerizone i medfør af denne aftale skal give fiskeriministeriet meddelelse om deres fangster, med kopi til Kommissionens delegation i Guinea-Bissau, efter følgende bestemmelser:

- trawlerne angiver deres fangster på grundlag af vedlagte model (bilag 2). Fangstopgørelse udarbejdes hver måned og skal indsendes mindst en gang hver tredje måned
- not- eller vodfartøjer til tunfiskeri, stangfiskerfartøjer til tunfiskeri og langlinefartøjer fører for hver fiskeriperiode i Guinea-Bissaus fiskerizone en fangstjournal, der svarer til modellen i bilag 3. Formularen indsendes til fiskeriministeriet via Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers delegation i Guinea-Bissau, senest 45 dage efter at fangstsæsonen i Guinea-Bissaus fiskerizone er afsluttet
- formularerne udfyldes med læselig skrift og undertegnes af fartøjets fører.

Hvis denne bestemmelse ikke overholdes, forbeholder Guinea-Bissaus regering sig ret til at suspendere det pågældende fartøjs licens, indtil formaliteten er bragt i orden.

C. Landing af fangster

Trawlerne med tilladelse til at fiske i Guinea-Bissaus fiskerizone skal, som et bidrag til den lokale befolknings forsyning med fisk fanget i Guinea-Bissaus fiskerizone, på grundlag af listen i bilag I gratis lande 50 kg fisk pr. BRT pr. kvartal, heraf valgfrit 25 kg pr. BRT pr. kvartal.

Landingerne kan ske individuelt eller kollektivt med angivelse af de pågældende fartøjer.

Dersom forpligtelsen med hensyn til landinger ikke overholdes, kan Guinea-Bissaus myndigheder træffe følgende sanktioner over for det pågældende fartøj:

- en bøde på 1 500 ECU pr. ton, der ikke er landet, og
- inddragelse eller afslag på fornyelse af det pågældende fartøjs licens eller licensen for et fartøj, der er udrustet af samme reder.

D. Bifangster

1. Fartøjerne må ved fiskefangst kun medbringe krebsdyr i en mængde af indtil 10 % af den samlede fangst i Guinea-Bissaus fiskerizone.

Fartøjer til blækspruttefiskeri må kun medbringe en mængde på indtil 5 % krebsdyr og indtil 10 % fisk af den samlede fangst i Guinea-Bissaus fiskerizone.

2. Not- eller vodfartøjer til tunfiskeri har desuden tilladelse til at fange levende agn til deres fangstsæson i Guinea-Bissaus fiskerizone.

E. Påmønstring af sømænd

Redere, til hvem der udstedes fiskerilicenser i medfør af aftalen, bidrager til praktisk erhvervsuddannelse af guineanske statsborgere på følgende vilkår og inden for følgende rammer:

- 1) Hver trawlreder forpligter sig til at beskæftige:
 - to havfiskere for fartøjer på under 300 BRT
 - tre havfiskere for fartøjer på mellem 300 BRT og 400 BRT
 - fire havfiskere for fartøjer på over 400 BRT.
- 2) Tun- og langlinefartøjernes redere forpligter sig til at beskæftige guineanske statsborgere på følgende vilkår og inden for følgende rammer:
 - med hensyn til not- og vodfartøjsflåden skal 8 guineanske havfiskere til stadighed være påmønstret i Guinea-Bissaus fiskerizone,
 - med hensyn til stangfiskerflåden skal 8 guineanske havfiskere være påmønstret i tunfiskesæsonen i Guinea-Bissaus fiskerizone, men højst en sømand pr. fartøj,
 - med hensyn til langlineflåden skal 8 guineanske havfiskere være påmønstret i fangstsæsonen i Guinea-Bissaus fiskerizone, men højst en sømand pr. fartøj.
- 3) Aflønningen af disse havfiskere aftales mellem rederne eller deres repræsentanter og fiskeriministeriet, inden licenserne udstedes; aflønningen påhviler rederne og omfatter også den socialsikringsordning, som sømanden er tilsluttet (bl.a. livs-, ulykkes- og sygeforsikring).

Påmønstres der ikke guineanske havfiskere, skal de forskellige fartøjers rederne for fangstsæsonen indbetale et fast beløb svarende til lønningerne til de havfiskere, der ikke er påmønstret.

Dette beløb anvendes til uddannelse af guineanske havfiskere og indbetales på den konto, der er angivet af de guineanske myndigheder.

F. Observatører

- 1) Observatøren skal kontrollere fiskeriaktiviteterne i Guinea-Bissaus fiskerizone. Han skal have adgang til alle hjælpemidler, herunder også de lokaler og dokumenter, der er nødvendige for arbejdet. Han må kun opholde sig om bord den tid, det er nødvendigt for at udføre arbejdet. Fartøjsføreren letter observatørens arbejde, og denne nyder samme status som fartøjets officerer. Aflønning af observatøren og betaling af dennes sociale ydelser påhviler Guinea-Bissaus regering.

Hvis observatøren tages om bord i en fremmed havn, afholder rederen hans rejseudgifter. Hvis et fartøj med en guineansk observatør om bord forlader Guinea-Bissaus fiskerizone, træffes der alle foranstaltninger til at sikre, at observatøren hurtigst muligt kan vende tilbage til Guinea-Bissau for rederens regning.

- 2) Hver trawler modtager en observatør, der er udpeget af fiskeriministeriet.
- 3) På anmodning af fiskeriministeriet tager tunfiskerfartøjer og langlinefartøjer en observatør om bord.

I så fald fastsættes det efter fælles aftale mellem fiskeriministeriet og rederne eller deres repræsentanter, i hvilken havn observatøren går om bord.

G. Inspektion og kontrol

Fartøjer fra Fællesskabet, der fisker i Guinea-Bissaus fiskerizone, giver guineanske tjenestemænd med ansvar for fiskeriinspektion og -kontrol tilladelse til at komme om bord og bistår dem i udførelsen af deres arbejde. Tjenestemændene må ikke opholde sig længere om bord end det tidsrum, det er nødvendigt for at tage stikprøver af fangsten og kontrollere fiskeriet.

H. Fiskerizoner

De frysetrawlere, der er omhandlet i protokollens artikel 1, har tilladelse til at udøve fiskeri i farvandene uden for 12 sømil fra basislinjerne.

I. Maskestørrelse

Der anvendes følgende mindstemål for trawlposens masker (udstrakt maske):

- a) 60 mm ved fiskefangst
- b) 40 mm ved blækspruttefangst
- c) 40 mm ved rejefangst (denne maskestørrelse anvendes fra den 1. august 1989)
- d) 16 mm ved fiskeri efter levende agn.

Fiskeri med bomtrawl er tilladt.

J. Ind- og udsejling af zonen

Alle fartøjer fra Fællesskabet, der i medfør af aftalen udøver fiskeri i Guinea-Bissaus fiskerizone, giver fiskeriministeriets radiostation meddelelse om dato, tidspunkt og position, hver gang de sejler ind i eller ud af den guineanske fiskerizone.

Fiskeriministeriet giver ved licensudstedelsen rederne meddelelse om radiokaldesignal og arbejdstider.

Hvis denne radiostation ikke kan anvendes, kan fartøjerne anvende andre kommunikationsmidler såsom telex (nr. 266 SEP BI) eller telegram.

K. Opbringning af fartøjer

Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers myndigheder i Guinea-Bissau skal underrettes inden for 48 timer, hvis et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag, opbringes i Guinea-Bissaus fiskerizone, og modtager samtidig en kort rapport om omstændighederne ved og årsagerne til opbringningen.

Hvis sagen indbringes for en kompetent retsinstans, kan de guineanske myndigheder fastsætte en bankgaranti på anmodning af Fællesskabet eller rederen.

I så fald forpligter de guineanske myndigheder sig til at frigive fartøjer senest 24 timer efter, at bankgarantien er stillet.

Den kompetente myndighed frigiver garantien, så snart retsinstansen har frikendt fartøjsføreren.

Hvis en af parterne finder det nødvendigt, kan den anmode om, at der snarest afholdes konsultationer i henhold til aftalens artikel 10.

Bilag 1

**FORMULAR
TIL ANSØGNING
OM FISKERILICENS**

Forbeholdt administrationen	Bemærkninger
Nationalitet:
Licensnummer:
Undertegnelsesdato:
Udstedelsesdato:

ANSØGER

Firmanavn:

Nr. i handelsregister:

Den ansvarliges navn og adresse:

Fødested og -dato:

Erhverv:

Adresse:

Antal beskæftigede:

Medunderskriverens navn og adresse:

FARTØJ

Fartøjstype: Registreringsnummer:

Navn: Tidligere navn:

Byggested og dato:

Nationalitet ved bygning:

Længde: Bredde: Dybde:

Bruttoregister-tonnage: Nettoregister-tonnage:

Byggemateriale:

Hovedmotorens mærke: Type: Effekt i HK:

Skrue: Fast Stilbar Skrue-dyse

Omstillingshastighed:

Radiokaldesignal: Frekvens:

Søgnings-, navigations- og transmissionsmidler:

RADAR SONAR Ekkolod i overtælle, netsonde VHF BLU Navigationssatellitter Andet:

Antal sømænd:

ANLÆG I LAND

Adresse og autorisationsnummer:

.....

Firmanavn:

Aktiviteter:

Fiskehandel til det interne marked til eksport

Fiskehandel art og nr.:

Beskrivelse af forarbejdnings- og opbevaringsanlæg:

.....

.....

.....

.....

.....

Antal beskæftigede:

Tekniske bemærkninger

Fiskeriministeriets tilladelse

Tillæg til bilag 1 1

REPÚBLICA DA GUINÉ-BISSAU

SECRETARIA DE ESTADO DAS PESCAS

BISSAU

VISTO

.....
 (Director da Pesca Industrial)

DECLARAÇÃO

..... Armador/Representante do N/M

(Nome e nº de Registo)

com autorização de Pesca nº válida de a

..... compromete-se a descarregar no porto de Bissau a favor do

Ministério das Pescas toneladas de peixe diverso, de preferência, das seguintes espécies: (garoupas (*Epinephelus* spp.; *Serranus* spp.) sinapas (*Sparus* spp.), bicas (*Pagellus bellottii*, *Lethrinus atlanticus*, *Lutjanus* spp.), bicuda (*Sphyaena* spp.), barbo (*Galeoides decadactylus*), barbinho (*Pentanemus quinquarum*), corvinas (*Pseudolithus* spp.; *Argyrosomus* spp.), cor-cor (*Pomadasys* spp.), sareia (*Caranx* spp., *Chloroscombrus* sp., *Decapterus* spp.), bagres (*Arius* spp.)) como complemento da licença de pesca que foi concedida ao navio acima referenciado.

Mais se declara que nos 15 dias antes de expirada a licença notificará o Ministério das Pescas, através da Direcção da Pesca Industrial, a data do desembarque do pescado.

Bissau, de de 19

O ARMADOR / REPRESENTANTE

.....
 (Assinatura e carimbo)

ICCAT LOGBOOK for TUNA FISHERY

- Longline
- Baitboat
- Purse seine
- Trolling
- Others

Page 19 of pages

Vessel name	Gross tons	Boat LEFT	Boat RETURNED
Flag country	Capacity (M.T.)	month	year
Registration No.	Captain	day	19
Company or Owner	No. of crew	month	port
Address	Reporting date	Number of fishing days or number of sets made	Trip number
	Reported by	days	19

Date	Area		Effort (Number of Hooks used)	Surt. Water Temp. (in °C)	Bluefin tuna <i>Thunnus thynnus</i> or <i>maccoyi</i>		Yellowfin tuna <i>Thunnus albacares</i>		Bigeye tuna <i>Thunnus obesus</i>		Albacore <i>Thunnus alalunga</i>		Swordfish <i>Xiphias gladius</i>		Striped marlin White marlin <i>Trochurus sudas</i> or <i>albicus</i>		Black marlin <i>Makaira indica</i>		Sailfish <i>Istiophorus albigans</i> or <i>platypterus</i>		Skipjack <i>Katsuwonus pelamis</i>		Miscellaneous fishes		Daily total (in weight Kg. only)		Bait used				
	Day	Month			Latitude N or S	Longitude E or W	number fish	weight in Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	No.	Kg.	dry	wet	
01																															
02																															
03																															
04																															
05																															
06																															
07																															
08																															
09																															
10																															
11																															
12																															
13																															
14																															
15																															
16																															
17																															
18																															
19																															
20																															
21																															
22																															
23																															
24																															
25																															
26																															
27																															
28																															
29																															
30																															
31																															
Landing weight (in Kg.)																															

Remarks

1. Use one sheet per month, and one line per day.
2. At the end of each trip, forward a copy of the log to your correspondent or to ICCAT, General Mols 17, Madrid 1, Spain.
3. "Day" refers to the day you set the line.
4. Fishing area refers to the noon position of the boat. Round off minutes, and record degrees of latitude and longitude. Be sure to record N/S and E/W.
5. The bottom line ("landing weight") should be completed only at the end of the trip. Actual weight at the time of unloading should be recorded.
6. All information reported herein will be kept strictly confidential.

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1989

om ændring af direktiv 75/106/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser

(89/676/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I direktiv 75/106/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 88/316/EØF ⁽⁵⁾, er der fastsat bestemmelser om fuldstændig harmonisering af de nominelle volumenstørrelser for så vidt angår visse produkter fra vinsektoren;

udviklingen i Fællesskabet for så vidt angår vinemballage nødvendiggør en ændring i de nominelle volumenstørrelser;

for at kunne bruge pantflasker i volumenstørrelser, der ikke er anført i nævnte direktiv, er det nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser herom —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 75/106/EØF ændres således:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»Dette direktiv gælder ikke for færdigpakninger, der indeholder de produkter, der er opført i bilag III,

— nr. 1, litra a), og som er pakket i volumenstørrelser under 0,25 l og bestemt til erhvervmæssig brug,

— nr. 2, litra a), samt nr. 4, og som er bestemt til proviantering af fly, skibe og tog eller til salg i toldfrie butikker.«

2) Artikel 5, stk. 3, ændres således:

a) litra a) ophæves

b) i litra c) erstattes de tre led med følgende:

»— 0,68 l, 0,70 l og 0,98 l i Spanien indtil den 31. december 1992

— 0,46 l og 0,70 l i Grækenland indtil den 31. december 1992.«

3) Bilag III, nr. 1, litra a), ændres således:

a) Følgende størrelser tilføjes: »0,187 ⁽¹⁾—4—8«;

b) sidst i rækken af volumenstørrelser udgår »0,187 (kun til proviantering af fly og skibe)«;

c) følgende fodnote tilføjes:

»⁽¹⁾ Volumenstørrelser udelukkende bestemt til proviantering af fly, skibe og tog samt til salg i toldfrie butikker.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. juli 1990. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 31 af 7. 2. 1989, s. 6.⁽²⁾ EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989, s. 215 og EFT nr. C 291 af 20. 11. 1989, s. 44.⁽³⁾ EFT nr. C 139 af 5. 6. 1989, s. 8.⁽⁴⁾ EFT nr. L 42 af 15. 2. 1975, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 143 af 10. 6. 1988, s. 26.

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1989

om ottende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

(89/677/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at indføre foranstaltninger med henblik på gradvis gennemførelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked udgør et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

trods forbudet mod markedsføring af visse dekorationsgenstande, der frembringer lyseffekter, og som indeholder glasbeholdere med farlige væsker som defineret i direktiv 67/548/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 86/431/EØF ⁽⁵⁾, findes der for øjeblikket på markedet genstande, som frembyder de samme risici, og som foreslås anvendt som spil med en eller flere deltagere — genstande, som undertiden også har dekorative aspekter;

indholdet (0,01 vægtprocent — 100 ppm) af PCB/PCT i præparater, herunder olieaffald, bør revideres; i Rådets direktiv 87/101/EØF af 22. december 1986 om ændring af direktiv 75/439/EØF om bortskaffelse af olieaffald ⁽⁶⁾ er dette indhold fastsat til 0,005 vægtprocent;

benzen (CAS nr. 71-43-2) er et giftigt stof; det kan påvirke centralnervesystemet og det bloddannende system og kan fremkalde kræft, navnlig leukæmi; dette stof er klassificeret som kræftfremkaldende under kategori I i direktiv

67/548/EØF; ILO (Den Internationale Arbejdsorganisation) — konvention nr. 136 og ILO-henstilling nr. 144 indeholder bestemmelser om beskyttelse mod de risici, som benzen frembyder;

stofferne 2-naphtylamin (CAS nr. 91-59-8), 4-nitrodiphenyl (CAS nr. 92-93-3), 4-aminodiphenyl (CAS nr. 92-67-1), og benzidin (CAS nr. 92-87-5) kan fremkalde kræft, navnlig kræft i urinvejene; disse stoffer er klassificerede som kræftfremkaldende under kategori I i direktiv 67/548/EØF; selv om disse stoffer nu kun fremstilles inden for Fællesskabet i minimale, kontrollerede mængder, der udelukkende er bestemt til forskningsformål, kan de alligevel være til stede som urenheder i andre stoffer eller præparater;

ud over de særlige foranstaltninger på arbejdsstederne giver fastsættelse af en øvre koncentrationsgrænse og begrænsning af anvendelsen af disse stoffer alene eller som bestanddele af præparater bedre mulighed for forebyggelse af erhvervsbettinget kræft og for forbrugerbeskyttelse;

blyforbindelser er i almindelighed sundhedsfarlige, navnlig de i fordøjelseskanaalen letopløselige blysalte; sådanne forbindelser anvendes endnu undertiden som pigmenter i visse malinger til dekorationsformål, og der bør derfor opstilles regler for deres anvendelse i sådanne tilfælde; ILO-konvention nr. 13 indeholder bestemmelser om anvendelse af blyhvidt i malinger;

visse malinger, som skal hindre tilgroning af skibsskrog og/eller udstyr nedsænket i vand, har en skadelig virkning på vandmiljøet som følge af anvendelsen af visse kemiske forbindelser, herunder navnlig arsen-, kviksølv- og tinforbindelser; med henblik på en bedre beskyttelse af miljøet bør der derfor indføres bestemmelser for anvendelsen af disse forbindelser i sådanne malinger;

da ikke blot di- μ -oxo-di-n-butylstanniohydroxyboran ($C_8H_{19}BO_3S_n$, CAS nr. 75113-37-0), men ligeledes nedbrydningsprodukter heraf er farlige stoffer for mennesker og miljø, herunder navnlig vandmiljøet, bør der fastsættes bestemmelser for anvendelsen af disse stoffer;

visse medlemsstater har allerede indført begrænsninger for anvendelse eller markedsføring af ovennævnte stoffer eller præparater, som indeholder disse stoffer; disse begrænsninger indvirker direkte på det indre markeds oprettelse

⁽¹⁾ EFT nr. C 43 af 16. 2. 1988, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989, s. 190 og EFT nr. C 256 af 9. 10. 1989, s. 70.

⁽³⁾ EFT nr. C 175 af 4. 7. 1988, s. 10 og EFT nr. C 337 af 31. 12. 1988, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. 196 af 16. 8. 1967, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 247 af 1. 9. 1986, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 42 af 12. 2. 1987, s. 43.

og funktion, hvorfor det er nødvendigt at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på dette område og ændre bilag I til direktiv 76/769/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 85/610/EØF⁽²⁾;

med hensyn til medlemsstaternes mulighed for at vedtage mere vidtgående begrænsninger af anvendelsen af de pågældende stoffer og præparater på arbejdsstedet berøres fællesskabsretten i dens nuværende form ikke af dette direktiv —

⁽¹⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 201.

⁽²⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 76/769/EØF ændres således:

1) I punkt 1, tredje led, i venstre kolonne, ændres »0,01 %« til »0,005 %«.

2) Punkt 3 affattes således:

»3. Flydende stoffer eller præparater, som anses for farlige i henhold til definitionerne i artikel 2, stk. 2, og i henhold til kriterierne i bilag VI, del II, afsnit D, i Rådets direktiv 67/548/EØF, af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 86/431/EØF⁽²⁾.

Er ikke tilladt:

- i dekorationsgenstande, der frembringer lys- eller farvevirkninger ved forskellige faser, f.eks. i hyggelamper og askebægre;
- i spøg- og skæmtartikler;
- spil til en eller flere deltagere, samt alle genstande bestemt til sådanne formål, selv ud fra dekorative aspekter.

⁽¹⁾ EFT nr. 196 af 16. 8. 1967, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 247 af 1. 9. 1986, s. 1.«

3) Under punkt 5 (benzen) indsættes følgende i højre kolonne:

»Er ikke tilladt i koncentrationer på 0,1 % eller derover i markedsførte stoffer eller præparater.

Denne bestemmelse gælder dog ikke for:

- a) brændstoffer, som er omhandlet i direktiv 85/210/EØF;
- b) stoffer og præparater, som er bestemt til anvendelse i industriprocesser, hvor benzenemissioner i større mængder end fastsat i gældende lovgivning ikke er tilladt;
- c) de affaldsstoffer, som er omhandlet i direktiv 75/442/EØF⁽¹⁾ og 78/319/EØF⁽²⁾;

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.«

4) Følgende punkter indsættes:

13. 2-naphtylamin
CAS nr. 91-59-8
og salte heraf

Er ikke tilladt i koncentrationer på 0,1 vægtprocent eller derover i markedsførte stoffer og præparater.

14. Benzidin
CAS nr. 92-87-5
og salte heraf
15. 4-nitrodiphenyl
CAS nr. 92-93-3
16. 4-aminodiphenyl
CAS nr. 92-67-1
og salte heraf
17. Blycarbonater
— vandfrit neutralt Pb CO_3
CAS nr. 598-63-0
— blyhydrocarbonat
 $2 \text{ Pb CO}_3 \cdot \text{Pb(OH)}_2$
CAS nr. 1319-46-6
18. Blyulfater
 $\text{PbSO}_4 (1:1)$
CAS nr. 7446-14-2
 Pb_xSO_4
CAS nr. 15739-80-7
19. Kviksølvforbindelser
- Denne bestemmelse gælder dog ikke affaldsstoffer, som indeholder et eller flere af disse stoffer, og som er omhandlet i direktiv 75/442/EØF og 78/319/EØF.
- Sådanne stoffer og præparater må ikke sælges til det brede publikum.
- Medmindre andet er fastsat i andre fællesskabsbestemmelser vedrørende klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer og præparater, skal emballagen for sådanne præparater være forsynet med følgende tekst, som skal være læselig, og som ikke må kunne udviskes:
- »Forbeholdt erhvervsmæssige brugere.«
- Ikke tilladt som stoffer og bestanddele af præparater bestemt til anvendelse som maling bortset fra restaurering og vedligeholdelse af kunstværker samt historiske bygninger, herunder det indvendige af disse, hvis en medlemsstat i overensstemmelse med ILO-konvention nr. 13 om anvendelse af blyhvidt i maling ønsker at give tilladelse hertil inden for sit eget territorium.
- Ikke tilladt som stoffer og bestanddele af præparater bestemt til anvendelse som maling bortset fra restaurering og vedligeholdelse af kunstværker samt historiske bygninger, herunder det indvendige af disse, hvis en medlemsstat i overensstemmelse med ILO-konvention nr. 13 om anvendelse af blyulfater i maling ønsker at give tilladelse hertil inden for sit eget territorium.
- Ikke tilladt som stoffer og bestanddele til præparater bestemt til:
- a) at hindre tilvoksning med mikroorganismer, planter eller dyr på:
- skibsskrog;
 - bure, flåd, net samt alle andre former for apparatur eller udstyr anvendt i havbrug og skaldyrbrug;
 - samt på apparatur eller udstyr nedsænket helt eller delvis i vand;
- b) træbeskyttelse;
- c) imprægnering af svære industritekstiler og garn bestemt til fremstilling heraf;

- d) til behandling af industrivand, uanset dets anvendelse.

20. Arsenforbindelser

1. Ikke tilladt som stoffer og bestanddele af præparater bestemt til:

- a) at hindre tilvoksning med mikroorganismer, planter eller dyr på

- skibsskrog;
- bure, flåd, net samt alle andre former for apparatur eller udstyr anvendt i havbrug eller skaldyrbrug;
- samt på apparatur eller udstyr nedsænket helt eller delvis i vand;

- b) træbeskyttelse

Opløsninger af uorganiske salte af typen CCA (kobber-chrom-arsen) anvendt i industrianlæg, som anvender vakuum eller tryk ved imprægnering af træ, omfattes ikke af dette forbud.

Endvidere kan medlemsstaterne på deres eget område tillade anvendelse af præparater af DFA (dinitrophenol — flourid — arsen) til en situgenimprægnering af allerede opstillede træmaster til luftledninger. Sådanne præparater skal benyttes af fagkyndige, der anvender vakuum eller tryk.

2. Ikke tilladt som stoffer og bestanddele af præparater bestemt til behandling af industrivand, uanset dets anvendelse.

21. Organiske tinforbindelser

1. Ikke tilladt som stoffer og bestanddele af præparater bestemt til at hindre tilgroning med mikroorganismer, planter eller dyr på

- a) skibsskrog med en total længde på under 25 meter, som defineret i ISO 8666;
- b) bure, flåd, net samt alle andre former for apparatur eller udstyr anvendt i havbrug og skaldyrbrug;
- c) samt på apparatur eller udstyr nedsænket helt eller delvis i vand.

Sådanne stoffer og præparater kan

- kun markedsføres i emballager indeholdende 20 liter eller mere;
- ikke sælges til det brede publikum, men udelukkende til erhvervmæssige brugere.

Medmindre andet er fastsat i andre fællesskabsbestemmelser vedrørende klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer og præparater, skal emballagen for sådanne præparater være forsynet med følgende tekst, som skal være læselig, og som ikke må kunne udviskes:

»Må ikke anvendes på både med en total længde på under 25 meter eller på nogen form for apparatur eller udstyr anvendt i havbrug og skaldyrbrug.«

»Forbeholdt erhvervmæssige brugere.«

2. Ikke tilladt som stoffer og bestanddel af præparater bestemt til behandling af industrivand, uanset dets anvendelse.

Er ikke tilladt i koncentrationer på 0,1 % eller derover i stoffer eller bestanddele i markedsførte præparater. Denne bestemmelse gælder dog ikke for dette stof (DBB) og præparater med indhold heraf, der udelukkende omdannes til færdigvarer med en koncentration af stoffet på under 0,01 % eller derunder.«

22. di- μ -oxo-di-n-butylstanniohydroxyboran
($C_8H_{19}BO_3S_n$,
CAS nr. 75113-37-0)
(DBB)

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest atten måneder efter vedtagelsen af dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler senest atten måneder efter vedtagelsen af dette direktiv, Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1989

om ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

(89/678/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Mennesket og miljøet udsættes til stadighed for nye farer, der skyldes anvendelsen af kemiske produkter; når det konstateres, at der er opstået skade, og navnlig når der iagttages tilfælde, der indebærer alvorlige konsekvenser for menneskers sundhed, må der omgående på fællesskabsplan indføres forbud mod eller begrænsning af markedsføringen og anvendelsen af visse farlige stoffer og præparater;

direktiv 76/769/EØF ⁽⁴⁾ indeholder ikke i sin nuværende udformning nogen bestemmelser, hvorefter Kommissionen bistået af et udvalg, kan træffe afgørelse om tilpasning af bilagene til den tekniske udvikling, og hver af disse tilpasninger skal derfor vedtages af Rådet;

den tekniske udvikling nødvendiggør en hurtig tilpasning af forskrifterne i bilaget til direktiv 76/769/EØF; for at lette gennemførelsen af de hertil nødvendige foranstaltninger bør der indføres en procedure, der sikrer et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen; det vil være hensigtsmæssigt, at dette finder sted i et udvalg, og at tilpasningerne vedtages efter fremgangsmåden i artikel 21 i

Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 88/490/EØF ⁽⁶⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 76/769/EØF indsættes følgende som artikel 2a:

»Artikel 2a

De ændringer, der er nødvendige for tilpasning af bilagene til den tekniske udvikling, og som vedrører stoffer og præparater, der allerede er omfattet af dette direktiv, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 21 i direktiv 67/548/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 88/490/EØF ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. 196 af 16. 8. 1967, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 259 af 19. 9. 1988, s. 1.«

Artikel 2

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 117 af 4. 5. 1988, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 262 af 10. 10. 1988, s. 84, og EFT nr. C 291 af 20. 11. 1989, s. 55.

⁽³⁾ EFT nr. C 377 af 12. 12. 1988, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 201.

⁽⁵⁾ EFT nr. 196 af 16. 8. 1967, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 259 af 19. 9. 1988, s. 1.

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1989

om femte ændring af direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

(89/679/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I direktiv 76/768/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 88/667/EØF ⁽⁵⁾, fastlægges der, for tilpasningen til den tekniske udvikling af de ved direktivet fastsatte tekniske forskrifter, rammer for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et udvalg for tilpasning til den tekniske udvikling af de direktiver, der tager sigte på at fjerne tekniske hindringer for samhandelen med kosmetiske midler;

proceduren for udvalget finder for så vidt angår bilag III til VII anvendelse indtil den 31. december 1988; gyldighedsperioden for denne procedure bør forlænges på ubestemt tid —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 8, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 76/768/EØF ophæves.

Artikel 2

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne
E. CRESSON
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 214 af 16. 8. 1988, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. C 47 af 27. 2. 1989, s. 81 og EFT nr. C 256 af 9. 10. 1989, s. 68.

⁽³⁾ EFT nr. C 56 af 6. 3. 1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 169.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 382 af 21. 12. 1988, s. 46.

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1989

om ændring af direktiv 77/536/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om førerværn på landbrugs- og skovbrugshjultraktorer

(89/680/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

ved artikel 9 i direktiv 77/536/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 87/354/EØF ⁽⁵⁾, begrænses direktivets anvendelsesområde til traktorer med en masse mellem 1,5 tons og 4,5 tons; en forøgelse af den hidtil fastsatte maksimale masse med 1,5 tons medfører ingen større ulemper for færdselssikkerheden og for sikkerheden under markarbejde;

førerværnet på traktorer med en masse mellem 4,5 tons og 6 tons kan sidestilles med førerværnet på traktorer med en masse mellem 1,5 tons og 4,5 tons og kan således underkastes de samme forskrifter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 9, fjerde led, i direktiv 77/536/EØF, ændres »masse mellem 1,5 tons og 4,5 tons« til »masse mellem 1,5 tons og 6 tons«.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 3. januar 1990. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 324 af 17. 12. 1988, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 120 af 16. 5. 1989, s. 71 og
EFT nr. C 256 af 9. 10. 1989, s. 75.

⁽³⁾ EFT nr. C 102 af 24. 4. 1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 29. 8. 1977, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1987, s. 43.

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1989

om ændring af direktiv 87/402/EØF om styrsikre, frontmonterede førerværn på smalsporede landbrugs- og skovbrugshjultraktorer

(89/681/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser, med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

direktiv 87/402/EØF ⁽⁴⁾ indeholder i artikel 12 bestemmelser om, at de gældende bestemmelser skal suppleres med bestemmelser om supplerende slagprøver under de dynamiske prøver;

da der allerede er fastsat en supplerende prøve i forbindelse med den statiske prøve, er det nødvendigt, at der ligeledes fastættes en supplerende prøve i forbindelse med den dynamiske prøve — en prøve, som meget realistisk afspejler situationen i tilfælde af, at traktoren vælter — således at de to fremgangsmåder ved henholdsvis den statiske prøve og den dynamiske prøve kommer til at svare til hinanden, og den nuværende forskel mellem de to prøver fjernes;

resultaterne af de praktiske forsøg, der er gennemført vedrørende bagtil monterede førerværn, kan overføres på de tilsvarende frontmonterede førerværn med hensyn til pålideligheden af parametre og beregninger —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 87/402/EØF ændres således:

1) I bilag IV, afsnit A, affattes punkt 1.6 således:

»1.6. Supplerende prøver

1.6.1. Hvis der under en slagprøve opstår brud eller revner, der ikke kan betragtes som ubetydelige skal der udføres en ny lignende slagprøvning, men med en faldhøjde, der svarer til:

$$H' = \frac{H}{10} \times \frac{12 + 4a}{1 + 2a}$$

umiddelbart efter den slagprøvning, der forårsagede bruddene eller revnerne, idet »a« er forholdet mellem den blivende deformation og den elastiske deformation ($a = D_p/D_e$) målt i slagpunktet.

Den supplerende blivende deformation som følge af den anden slagprøve må ikke være større end 30 % af den blivende deformation efter den første slagprøve.

For at kunne gennemføre den supplerende prøve skal den elastiske deformation måles under alle slagprøver.

1.6.2. Hvis der under en trykprøve opstår brud eller revner, der ikke kan betragtes som ubetydelige, skal der udføres en ny lignende trykprøvning, men med en kraft på $1,2 F_v$, umiddelbart efter den trykprøvning, der forårsagede bruddene eller revnerne.«

2) I bilag VI indsættes følgende punkt:

»7.3. Anførelse og resultater af den eventuelle supplerende dynamiske prøve.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette

⁽¹⁾ EFT nr. C 305 af 30. 11. 1988, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 120 af 16. 5. 1989, s. 70 og EFT nr. C 256 af 9. 10. 1989, s. 76.

⁽³⁾ EFT nr. C 102 af 24. 4. 1989, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 8. 8. 1987, s. 1.

direktiv senest den 3. januar 1990. De underretter straks
Kommissionen herom.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1989

om ændring af direktiv 86/298/EØF om bagtil monterede styrsikre førerværn på smalsporede landbrugs- og skovbrugshjultraktorer

(89/682/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

Direktiv 86/298/EØF ændres således:

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

1) Artikel 1, andet led, affattes således:

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

direktiv 86/298/EØF ⁽⁴⁾ indeholder i artikel 13 bestemmelser om, at de nugældende bestemmelser skal suppleres med bestemmelser om supplerende slagprøver under dynamiske prøver;

da der allerede er fastsat en supplerende prøve i forbindelse med den statiske prøve, er det nødvendigt, at der ligeledes fastsættes en supplerende prøve i forbindelse med den dynamiske prøve — en prøve, som meget realistisk afspejler situationen i tilfælde af, at traktoren vælter — således at de to fremgangsmåder ved henholdsvis den statiske prøve og den dynamiske prøve kommer til at svare til hinanden, og at den nuværende forskel mellem de to prøver fjernes;

de rent teoretiske parametre og beregninger, som den supplerende dynamiske slagprøve oprindeligt var baseret på, er blevet underkastet praktiske afprøvninger, som har fjernet enhver tvivl om deres pålidelighed;

anvendelsesområdet for direktiv 86/298/EØF bør ligeledes ændres med henblik på at tydeliggøre artikel 1, andet led, om dækmonteringen på for- og bagakslen og derved fjerne muligheden for afvigende fortolkninger —

⁽¹⁾ EFT nr. C 311 af 6. 12. 1988, s. 9.⁽²⁾ EFT nr. C 120 af 16. 5. 1989, s. 70 og EFT nr. C 256 af 9. 10. 1989, s. 77.⁽³⁾ EFT nr. C 102 af 24. 4. 1989, s. 5.⁽⁴⁾ EFT nr. L 186 af 8. 7. 1986, s. 26.

»— fast eller indstillelig mindste sporvidde af den aksel, som er monteret med de største dæk, på mindre end 1 150 mm; idet det forudsættes, at sporvidden af den aksel, som er monteret med de største dæk, er indstillelig op til højst 1 150 mm, skal den anden aksels sporvidde kunne indstilles således, at bredden ved yderkanten af de smalleste dæk ikke er større end bredden ved yderkanten af dækkene på den anden aksel. Er de to aksler monteret med fælle og dæk med ens dimensioner, skal den faste eller indstillelige sporvidde af de to aksler være mindre end 1 150 mm;«

2) I bilag II affattes punkt 3.1.1. således:

»3.1.1. Efter hver dynamisk delprøve må der ikke forekomme brud eller revner som beskrevet i bilag III, afsnit A, punkt 3.1.

Hvis der under en dynamisk prøve opstår ikke uvæsentlige brud eller revner, skal der udføres en ekstra slag- eller trykprøve som beskrevet i bilag III, afsnit A, punkt 1.6. umiddelbart efter den slag- eller trykprøve, der forårsagede bruddene eller revnerne.«

3) I bilag III, afsnit A, affattes punkt 1.6. således:

»1.6. Supplerende prøver

1.6.1. Hvis der under en slagprøve opstår ikke uvæsentlige brud eller revner, skal der udføres en ny lignende slagprøve, men fra en faldhøjde på

$$H' = \frac{H}{10} \times \frac{12 + 4a}{1 + 2a}$$

umiddelbart efter den slagprøve, der forårsagede bruddene eller revnerne, idet »a« angiver forholdet mellem den blivende deformation og den elastiske deformation ($a = D_p/D_e$) målt i slagpunktet.

Den øgede blivende deformation, der forårsages af det andet slag, må ikke overstige 30 % af den blivende deformation, der forårsagedes af det første slag.

For at kunne udføre den ekstra prøve skal den elastiske deformation måles under samtlige slagprøver.

- 1.6.2. Hvis der under en trykprøve opstår ikke uvæsentlige brud eller revner, skal der udføres en ny lignende trykprøve, men med en kraft på $1,2 F_v$, umiddelbart efter den trykprøve, der forårsagede bruddene eller revnerne.«

4) I bilag VI indsættes følgende punkt:

- »7.3. Anførelse og resultater af den eventuelle supplerende dynamiske prøve.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 3. januar 1990. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 21. december 1989

om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 2 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(89/683/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 89/465/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 27,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 27, stk. 1, i ovennævnte direktiv kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen bemyndige en medlemsstat til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, med det formål at forenkle afgiftsopkrævningen eller undgå visse former for svig eller afgiftsunddragelse;

ved attede direktiv 89/465/EØF ⁽³⁾ ophæves fra den 1. januar 1990 den overgangsundtagelse, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra b), i forbindelse med nr. 20 i bilag F til sjette direktiv 77/388/EØF, og som består i at tillade medlemsstaterne fortsat at indrømme fritagelse for leverancer af nyt industriaffald og materialer til genbrug; beskatningsordningen for disse leverancer giver anledning til problemer i Frankrig for så vidt angår visse genbrugsvirksomheder for affald, som tidligere havde benyttet sig af den praksis at udstede falske fakturaer med det formål at opnå ret til fradrag, idet de fakturerede afgifter ikke blev indbetalt til statskassen; Den Franske Republik har ved skrivelse til Kommissionen indgået den 29. september 1989 anmodet om bemyndigelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 2 i sjette direktiv 77/388/EØF;

denne særlige foranstaltning indebærer:

- fritagelse for transaktioner, der udføres af afgiftspligtige, hvis årlige omsætning vedrørende nævnte varer ikke overstiger et bestemt beløb, idet der kun foretages beskatning af transaktioner, der udføres af virksomhe-

der, som i kraft af deres struktur kan anses for pålidelige og hæderlige i skattemæssig henseende; myndighederne efterprøver disse egenskaber i henhold til en bevillingsprocedure, som kan omfatte sikkerhedsstillelse;

- ophævelse af betalingen af afgiften for ikke-fritagede leverancer af nyt industriaffald og materialer til genbrug, når det/de består af ikke-jernholdige metaller og forbindelser heraf, idet disse leverancer dog, med henblik på anvendelsen af fradrag, betragtes som afgiftspligtige transaktioner;

- afgiftsfritagelse ved import;

denne foranstaltning er en fravigelse af artikel 2 og artikel 10, stk. 2 i sjette direktiv 77/388/EØF, ifølge hvilke:

- merværdiafgift pålægges al levering af goder, som mod vederlag foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab, samt al indførsel af goder;
- afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder til betaling på det tidspunkt, hvor levering af goderne finder sted;

denne anmodning om bemyndigelse kan imødekommes på visse betingelser;

den pågældende undtagelsesforanstaltning skal være midlertidig, i overensstemmelse med anmodningen om bemyndigelse fra Den Franske Republik, idet dette vil åbne mulighed for en vurdering af virkningerne af den bemyndigelse, der indrømmes ved nærværende beslutning, når den har været anvendt i en vis periode;

Kommissionen forelægger inden den 1. januar 1993 for Rådet en rapport om anvendelsen af denne bemyndigelse, i givet fald ledsaget af et forslag til beslutning om forlængelse af dennes gyldighedsperiode; Rådet træffer inden samme dato beslutning om forlængelse af bemyndigelsens gyldighedsperiode;

denne undtagelsesforanstaltning vil ikke have nogen negativ virkning for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter fra merværdiafgiften;

de øvrige medlemsstater blev den 27. oktober 1989 underrettet om Den Franske Republiks anmodning —

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 226 af 3. 8. 1989, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 226 af 3. 8. 1989, s. 21.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Som en fravigelse af artikel 2 i sjette direktiv 77/388/EØF bemyndiges Den Franske Republik til i perioden indtil den 31. december 1992, for så vidt angår nyt industriaffald og materialer til genbrug, at indrømme fritagelse for merværdi-afgift, i det følgende benævnt »moms«:

- dels ved leverancer, der foretages af:
 - virksomheder, hvis årlige omsætning er under 500 000 ffr.;
 - virksomheder, som ikke er i besiddelse af et permanent anlæg, eller som, selv om de råder over et permanent anlæg, har haft en omsætning det foregående år for de pågældende varer på under 6 000 000 ffr., medmindre de er bemyndiget til at opkræve moms på disse transaktioner;
- dels ved import.

Artikel 2

Som en fravigelse af bestemmelserne i artikel 10, stk. 2, i sjette direktiv 77/388/EØF bemyndiges Den Franske Republik til for leverancer til afgiftspligtige af nyt industriaffald og materialer til genbrug bestående af ikke-jernholdige metaller og forbindelser heraf, og når disse leverancer ikke er fritaget for moms på grundlag af artikel 1, at fastsætte en

ordning med suspension af betalingen af afgiften for disse transaktioner.

De afgiftspligtige modtagere skal betale afgiften for disse leverancer, hvis de pågældende varer hverken er bestemt til eksport i uforarbejdet stand eller til fabrikation eller videre-
salg i uforarbejdet stand af momspligtige varer.

Artikel 3

Efter at have fået forelagt en rapport fra Kommissionen om anvendelsen af den i artikel 1 og 2 omhandlede bemyndigelse, i givet fald ledsaget af et forslag til beslutning om forlængelse af nævnte bemyndigelses gyldighedsperiode, træffer Rådet på grundlag af dette forslag inden den 1. januar 1993 beslutning om forlængelse af bemyndigelses gyldighedsperiode.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne
E. CRESSON
Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1989

om erhvervsuddannelse for visse førere af køretøjer, der transporterer farligt gods ad vej

(89/684/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Transport af farligt gods ad vej, hvad enten den er inden-
landsk eller international, er i årenes løb blevet stadig mere
omfattende, hvilket medfører øget risiko for ulykker;det er generelt i samfundets interesse, at risikoen for sådanne
ulykker mindskes så meget som muligt, idet de kan medføre
en undertiden uoprettelig ødelæggelse af miljøet samt alvor-
lige skader, der kan gå ud over den fysiske integritet hos det
kørende personale eller alle, der kan komme i berøring med
dette gods;talrige af de ulykker, der indtræffer i forbindelse med
transport af farligt gods, navnlig deres alvorlige karakter,
kan henføres til et utilstrækkeligt kendskab hos det kørende
personale til de risici, der er forbundet med denne transport,
og der må derfor gøres en indsats for at forbedre de faglige
kvalifikationer hos dette personale;ved den europæiske konvention om international transport
af farligt gods ad vej (ADR), som næsten alle medlemssta-
terne deltager i, kræves der en erhvervsuddannelse for
international transport af farligt gods ad vej i tanke, i
tankbatterier og i tankcontainere med en samlet kapacitet på
over 3 000 liter pr. transportenhed; ved en nylig ændring af
ADR kræves denne uddannelse ligeledes fra den 1. januar
1996 for international transport af gods transporteret i kolli,
der udføres med køretøjer med en højest tilladt vægt på over
3,5 tons, for så vidt mængden overstiger de minimumsmæng-
der, som er fastsat i ADR's marginalnr. 10011; disse bestem-
melser bør ikke alene anvendes overalt i Fællesskabet, men
deres rækkevidde bør udvides til også at omfatte trafikken på
internt plan, og de bør styrkes;forpligtelsen til at sikre en tilfredsstillende erhvervsuddannel-
se inden for transport af farligt gods, som helhed kræver, at
der, med udsigt til oprettelse af et enhedsmarked for
transport, træffes alle foranstaltninger til en bedre forebyg-
gelse af risici såvel ved indenlandsk som international
transport af gods;med henblik på blandt andet at fremme harmoniserede
uddannelsessystemer på fællesskabsplan for førere af køre-
tøjer, der transporterer farligt gods, bør der udarbejdes
standardiserede uddannelsesprogrammer for disse førere ved
hjælp af moderne teknik, der i almindelighed tager sigte på
aktiv uddannelse af deltagerne;der bør kunne udstedes et bevis, som godtgør, at minde-
kravene til en erhvervsuddannelse er opfyldt; et sådant bevis
bør anerkendes overalt i Fællesskabet;Portugal har iværksat et uddannelsesprogram for førere af
køretøjer, der transporterer farligt gods, som løber indtil den
31. december 1995; omstændigheder i forbindelse med den
praktiske tilrettelæggelse er til hinder for, at dette tidsrum
afkortes, og der må derfor indrømmes Portugal en yderligere
frist på et år til uddannelse af visse af disse førere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at stille krav om, at førere, der
udfører transport af farligt gods ad vej i indenlandsk og
international transport med:

- køretøjer, hvis højest tilladte vægt er på over 3,5 tons, og
som transporterer sådant gods i mængder, der er større
end de tærskler, der er fastsat i marginalnr. 10011 i
ADR. For eksplosive stoffer og genstande er køretøjerne
dog omfattet uanset deres højest tilladte vægt,
- tankvogne eller transportenheder, der omfatter tanke
eller tankcontainere med en kapacitet på over 3 000 liter,
og/eller med en højest tilladt vægt på over 3,5 tons, når
disse køretøjer eller transportenheder transporterer far-

⁽¹⁾ EFT nr. C 322 af 15. 12. 1988, s. 11.⁽²⁾ EFT nr. C 47 af 27. 2. 1989, s. 182.⁽³⁾ EFT nr. C 56 af 6. 3. 1989, s. 27.

ligt gods eller tilbagelægger en vejstrækning, efter at det farlige gods er læsset af, uden at tankene eller tankcontainerne er blevet rensset og/eller afgasset,

skal være indehavere af et erhvervsuddannelsesbevis, der er udstedt af den dertil af hver medlemsstat udpegede myndighed eller instans, og hvori det bekræftes, at de med et tilfredsstillende resultat har fulgt en passende uddannelse vedrørende transport af farligt gods ad vej.

Dette direktiv finder ikke anvendelse på køretøjer, som tilhører en medlemsstats væbnede styrker, eller for hvilke disse væbnede stykker bærer ansvaret.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »ADR«, den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR), indgået i Genève den 30. september 1957, som ændret på datoen for vedtagelsen af dette direktiv;
- 2) »transport ad vej«, al kørsel på veje, der er åbne for offentlig færdsel, med et køretøj, der anvendes til transport af farligt gods;
- 3) »fører«, enhver person, der har til opgave at føre køretøjet, også i en kortere periode;
- 4) »tankvogn«, »transportenhed«, »tank«, de enheder, der er omhandlet i marginalnr. 10014 i ADR;
- 5) »farligt gods«, stoffer og genstande, der er angivet som sådanne i ADR;
- 6) »erhvervsuddannelsesbevis«, det bevis, der er foreskrevet i tillæg B 6 til ADR;
- 7) »foreløbigt erhvervsuddannelsesbevis«, det bevis, der er foreskrevet i tillæg B 6 til ADR, påført bemærkningen »i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 89/684/EØF, kun gyldigt for transport i den medlemsstat, der har udstedt dette bevis.«

Artikel 3

Medlemsstaterne kan i forståelse med Kommissionen undlade helt eller delvis at anvende dette direktiv i et tidsrum af to år, som kan forlænges, på førere af køretøjer, der udelukkende udfører indenlandsk transport af gods, hvis fare- eller forureningsgrad er ganske ringe som følge af dets særlige beskaffenhed eller den ringe mængde, der transporteres.

De afgørelser, der træffes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i medfør af stk. 1, skal begrundes og meddeles Kommissionen, der underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 4

Erhvervsuddannelse

1. For at opnå erhvervsuddannelsesbeviset, gives den uddannelse, der kræves af førere som omhandlet i artikel 1, inden for rammerne af et teoretisk kursus, hvori indgår praktiske øvelser, og som er godkendt af den kompetente myndighed.

Uddannelsens væsentligste formål er at henlede de pågældendes opmærksomhed på de risici, der er forbundet med transport af farligt gods, og at bibringe dem de grundbegreber, som er uomgængeligt nødvendige for mest muligt at mindske sandsynligheden for, at der sker en ulykke, og for, såfremt ulykken sker, at sikre iværksættelse af de sikkerhedsforanstaltninger, som måtte vise sig nødvendige for at beskytte menneskeliv og miljø og for at begrænse ulykkens virkninger.

Denne uddannelse skal som minimum omfatte emnerne på listen i bilaget.

Erhvervsuddannelsesbeviset opnås efter bestået eksamen, der er godkendt af den kompetente myndighed, som påser, at eksaminatorerne er uvildige.

2. Medlemsstaterne kan udstede foreløbigt erhvervsuddannelsesbevis til førere, der første gang anmoder herom inden for de seks måneder, der går forud for iværksættelsesdatoerne for dette direktiv, uden at have fulgt det kursus og aflagt den eksamen, der er nævnt i stk. 1, på betingelse af, at disse førere fremlægger bevis for, at de har udøvet virksomhed som førere af køretøjer, der transporterer farligt gods, i de sidste fem år forud for datoerne for iværksættelsen af dette direktiv.

Sæsonbestemte afbrydelser af virksomheden, ferier og andre afbrydelser af arbejdet, som ikke overstiger seks måneder inden for en periode på tolv måneder eller i alt 18 måneder for hele perioden, er tilladt.

Det i første afsnit omhandlede bevis gælder kun for transport, der udføres i den medlemsstat, som har udstedt det. Dets gyldighedsperiode udløber den 31. december 1996.

3. En medlemsstat kan kræve, at førere, der udfører transport af farligt gods med køretøjer, som er indregistreret i denne medlemsstat, har gennemgået en mere vidtgående uddannelse end den, der er foreskrevet i bilag I. Der kan være tale om en uddannelse, der allerede findes i en medlemsstat, eller om en uddannelse, som en medlemsstat beslutter at indføre.

4. Beviser, som er udstedt af medlemsstaterne inden datoerne for dette direktivs iværksættelse på grundlag af gældende nationale bestemmelser, om hvilke Kommissionen har konstateret, at de mindst svarer til kravene i dette direktiv, anerkendes som uddannelsesbeviser i henhold til dette direktiv indtil udløbet af gyldighedsperioden, dog maksimalt i fem år.

Artikel 5

1. Det i artikel 1 omhandlede erhvervsuddannelsesbevis er gyldigt i fem år.
2. Bevisets gyldighedsperiode kan forlænges for fem år ad gangen, når bevisets indehaver:
 - a) i løbet af det sidste år forud for udløbet af bevisets gyldighedsperiode har fulgt et efteruddannelseskursus, der er godkendt af den kompetente myndighed, eller har bestået en prøve, der er godkendt af denne, eller
 - b) over for den kompetente myndighed eller instans kan bevise, at han har udøvet sin virksomhed uden afbrydelse siden udstedelsen eller den seneste forlængelse af hans bevis. Sæsonbestemte afbrydelser af virksomheden, ferier og andre afbrydelser af arbejdet, som ikke overstiger seks måneder inden for en periode på tolv måneder, er tilladt.
3. En medlemsstat kan fastsætte en kortere gyldighedsperiode for erhvervsuddannelsesbeviserne for førere, der transporterer farligt gods med køretøjer, som er indregistreret i denne medlemsstat.

Artikel 6

Med forbehold af artikel 4, stk. 2, skal det i artikel 1 omhandlede erhvervsuddannelsesbevis, som er udstedt af en medlemsstat, anerkendes af alle de øvrige medlemsstater.

Artikel 7

1. Den i stk. 2 fastsatte procedure gælder for ændringer af dette direktiv med henblik på:
 - at tage hensyn til fremtidige ændringer af ADR-konventionen;
 - at tilpasse dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling på de områder, som er omfattet af direktivet.
2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelsen med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på 3 måneder, regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

*Artikel 8***Iværksættelse**

Førere af køretøjer, der transporterer farligt gods, skal være i besiddelse af erhvervsuddannelsesbeviset:

- a) fra den 1. juli 1992;
 - for transport af farligt gods i tanke i form af tankvogne eller transportenheder, der omfatter tanke eller tankcontainere med en kapacitet på over 3 000 liter,
 - for transport af eksplosive stoffer;
- b) fra den 1. januar 1995, for al anden transport af farligt gods som omhandlet i artikel 1.
For førere af køretøjer, som er indregistreret i Portugal, gælder dog datoen den 1. januar 1996 i stedet for datoen 1. januar 1995.

En medlemsstat kan for førere, som udfører transport af farligt gods med køretøjer, der er indregistreret i denne medlemsstat, fastsætte datoer, som ligger forud for dem, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne sætter efter høring af Kommissionen de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
3. Kommissionen forelægger inden den 1. september 1990 Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv i hver enkelt medlemsstat, eventuelt vedlagt forslag til ændringer.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand

BILAG

LISTE OVER EMNER OMHANDLET I ARTIKEL 4

De kundskaber, der skal tages i betragtning ved udstedelse af erhvervsuddannelsesbeviset, skal mindst omfatte følgende emner:

- a) de almindelige forskrifter, som gælder for transport af farligt gods,
- b) de vigtigste typer af risici,
- c) forebyggende og sikkerhedsmæssige foranstaltninger i tilknytning til de forskellige typer af risici,
- d) adfærd efter en ulykke (førstehjælp, opretholdelse af færdselssikkerheden, grundlæggende kendskab til anvendelse af beskyttelsesudstyr, osv.),
- e) mærkning og skiltning vedrørende fare,
- f) viden om, hvad en fører af et køretøj skal gøre, og hvad han ikke må gøre under transport af farligt gods,
- g) formål med og betjening af det tekniske udstyr i køretøjer, som anvendes til transport af farligt gods,
- h) forbud mod blandede ladninger på samme køretøj eller i samme container,
- i) sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med lastning og losning af farligt gods.

De kundskaber, som førere af køretøjer, der transporterer gods i kolli, skal være i besiddelse af, for at uddannelsesbeviset kan udstedes, skal endvidere omfatte:

- j) håndtering og stuvning af kolli.

De kundskaber, som førere af køretøjer, der transporterer gods i tanke, skal være i besiddelse af, for at uddannelsesbeviset kan udstedes, skal endvidere omfatte:

- k) køreegenskaber hos køretøjer med tanke eller tankcontainere, herunder lastningsmanøvrer.
-